

9. APRIL 1944.

Fire lange år er gått siden den natt tyskerne brøt inn i vårt land. Bombet og brente våre byer, og myrdet våre landsmenn. Fire lange år under treldom og åk. Vi har følt trykket av en jernhånd som på alle måter har forsøkt å ødelegge vårt livsyn og våre idealer. De har forsøkt å undertrykke alt som var edelt og godt. - Vår frihet og vår selvstendighet har de røvet fra oss, og med vold og tvang har de forsøkt å gjøre oss til barbarer.

I fire år har vi kjempet vår våbenløse kamp mot de tyske voldsmenn. Vår kamp har vært hard, og det har mange ganger sett mørkt ut. Men vår fanatiske tro på vår sak og en aldri sviktende seiersvilje, har gitt oss krefter til å stå fast i motgangen. Båret opp av innderlig kjærlighet til vårt fedreland, har vi vist tyskerne at vi ALDRI lar oss kue. Vi har framdeles vår ære og vår stolthet i behold. Vi har holdt vår fane ren og uplettet. Og vi er blitt styrket i striden slik at vi idag står sterkere og mere besluttssommere enn noen gang før. De harde tider har sveiset vårt folk sammen i en fast og ubrytelig front.

Kampen har kostet ofre. Store offre. Mange av våre tapreste og modigste gutter har gitt sitt liv for det de mente var rett og riktig - for det de mente var ære verd. Vi hadde ikke noe høiere ønske 9.april i år, enn å bringe vår innerligste hyllest til disse helter. Men vi er fremdeles bundet og kneblet, og vi kan bare i stillhet, fra hjertet, sende vår ærbødige og dypfølte hilsen til alle de som har mistet en av sine kjære i kampen for vårt land. - Men minnet om disse helter skal mane oss andre til fortsatt kamp til seiren er vunnet. Den er nå innen rekkevidde, og vi lover hverandre ikke å slappe av i sluttspurten.

Vi har ikke tid til å ankre opp, vi videre fremad vil stevne.
For Norge oss venter i sluttet tropp, og krever vår vilje og evne.
Ja, fremmad, fremad til seirens dag, med solskin signer vår vunne sak.

VVVVVVVVVV

9. april i år faller på 1.påskedag, og vi minnes dagen ved å holde oss hjemme(eller inne) mellom kl. 17 til og med kl.22. Mellom denne tiden må ingen vise seg ute på gatene. Til de som reiser på påskeetur henstiller vi å følge samme parole, og vi henstiller også å lage en liten minnehøitidelighet om aftenen. Sammen vil vi da møtes i tankene for vårt land, for vår Konge og for våre landsmenn derute og for de som sitter i fengsel. La oss minne disse og dagen på en veldig måte.

VVVVVVVVVV

DE SMÅ OPPGAVER.

Alle er klar over at det kreves øket innsats i den sluttfase av krigen vi nå er inne i, og mange brenner etter å "bli med i det ille-gale arbeide". Slike utilfredsstillede ønsker bunner svært ofte i mangel på forståelse av de "små" oppgaver og deres betydning. Det er oppgaver nokk for oss alle, mange av dem kan synes "små", men de er av største viktighet. Løser du de "små" oppgaver godt idag, står du bedre forberedt til å ta på deg de "store" når de en dag kaller på deg.

En av de "små" oppgaver er å tie/gå å lære andre å tie. Får du en fri avis så send den videre. Det er ikke likegyldig hvem du sender avisens videre til. Du skal treffe ditt valg slik at du er mest mulig sikker på at den også kommer videre fra din mottaker. Da har du gjordt ditt til at opplagets effektivitet er øket til det mangedobbelte. Det er ingen liten innsats. Er du så heldig å ha radio i behold, har du ikke lov å holde på din viden. Spre sann opplysning. Da er du med på å stanse rvktene.